

ROB HUISKES
IN DE SCHADUW VAN
RUIMTE EN TIJD

Vissen

Haakjes in mijn hoofd,
te veel om te ontwijken.
Elke gedachte die passeert,
blijft wel ergens hangen.

Fladderende flarden razen
voort tot in een fuik, waar
lijnen in het net van mazen,
versnipperen tot in detail.

Een zee vol van fragmenten,
waar soms aan het oppervlak,
chaotisch botsende deeltjes
simultaan naar adem happen.

Reizen met Petrarca

Aanschouwend al die pracht en overvloed,
bekruipt me nu een hevig loom gevoel,
als ware hier de lucht bedrukkend zwoel,
mijn aderen vol stroperig warm bloed.

Ventoux, de berg zie alle zinnen voedt.
Een muze, die me uitdaagt met een doel.
Terwijl ik nu mijn fiets echt dansen voel,
verrijkt vermoeidheid verder mijn gemoed.

Als een sirene dook ze voor me op,
zoals ze jou al eerder heeft verleid.
Ook mij lokte ze rechtstreeks naar de top.

Ontketend en van elk gemis bevrijd,
gaan flarden van jouw reis nu door mijn kop.
Als één in plaats, maar tweeling door de tijd.

Ontwikkeling

Ik.

Ben.

Vandaag.

Alleen.

Maar.

Even.

Mezelf.

Ik ben vandaag.

Alleen.

Maar.

Even mezelf.

Ik ben vandaag.

Alleen.

Maar even mezelf.

Ik ben vandaag alleen.

Maar even mezelf.

Ik ben vandaag.

Alleen maar even mezelf.

Ik ben vandaag alleen maar even mezelf.

Ik ben vandaag alleen maar mezelf.

Ik ben vandaag alleen mezelf.

Ik ben alleen mezelf.

Ik ben mezelf.

Ik ben.

Ik.

Universele individualiteit

Waar niemand meer gelooft dan in zichzelf,
verschijnen steeds meer scheuren onbewust,
in bogen die eens stutten een gewelf,
waarop het dak van onze eenheid rust.

Verschijnen steeds meer scheuren onbewust,
zo raakt een mens zijn sterke basis kwijt,
waarop het dak van onze eenheid rust,
groeit een gevoel van onverdraagzaamheid.

Zo raakt een mens zijn sterke basis kwijt,
lijkt openhartigheid ineens fragiel,
groeit een gevoel van onverdraagzaamheid,
achter gesloten deuren naar de ziel.

Lijkt openhartigheid ineens fragiel,
zal ook de harmonie verloren gaan,
achter gesloten deuren naar de ziel,
kan simpelweg nog dictatuur bestaan.

Zal ook de harmonie verloren gaan,
in bogen die eens stutten een gewelf,
kan simpelweg nog dictatuur bestaan,
waar niemand meer gelooft dan in zichzelf.

Spiegelbeeld

Gelach

uit

zijn

reflecterend

zijn

uit

Geluk

Beeldend taalgebruik

Jij zegt mits,
ik zie: tenzij.
Ik zie, jij zei.

Jij vertelt,
niet gevoeld,
wat je bedoelt.

Ik ervaar,
ongehoord,
iets dat verstoort.

Beeld en woord,
spraak en zicht,
zoekt evenwicht.